

Obor bol však taký
nenásytný, že sa rozhodol
pokračovať dovtedy, kým
neumriem od vyčerpania. Nútil
ma vystupovať aj desaťkrát denne.

Išli sme z dediny do dediny, z mesta do mesta.
Náš cieľ predstavovalo hlavné mesto. Jedno vystúpenie
nasledovalo po druhom.
Zakaždým, keď Glumdalclitch predstierala, že sa necíti
dobre, som si na niekoľko hodín mohol oddýchnuť.
Vypustila ma z debny a poukazovala mi krajinu.

Mal som strašné obdobie. Bol som taký
vystresovaný, že som takmer prestal jesť.
Cítil som, že ochoriem, ak sa to nezmení.
Vtom sa stalo čosi nečakané!
Práve sme došli do hlavného mesta
Lorbrulgrud, čo znamená
Pýcha sveta, keď po nás
poslala svojho komorníka
samotná kráľovná.

„Jej veličenstvo, vznešená kráľovná
krajiny Lorbrulgrud, a jej dvorné
dámy si želajú vidieť Grildrigovo
predstavenie. Prineste ho na dvor!“
povedal a môj pán nemal inú
možnosť, len poslúchnuť.

